

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 16Csp/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118204486
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118204486.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Michalom Drimákom, PhD. v spore žalobkyne: K. G., H.. XX.X.XXXX, C. N.D. XX, XXX XX S., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, p r o t i žalovanému: Poštová banka, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31340890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 875,71 eur a neprijať. zml. podmienok takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 875,71 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 875,71 eur od 26.5.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 25.4.2018 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 875,71 eur, pričom žalobu odôvodnil tým, že v zmluve o úvere č. 2949446110 zo dňa 23.11.2010 na sumu 2.000 eur nie sú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), f), j), k) zákona č. 129/2010 Z. z., ako aj nesprávne uvedená výška nákladov, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pričom žalobca uhradil žalovanému 2.875,71 Eur, preto žaloval o vyplatenie rozdielu t.j. 875,71 Eur podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Zároveň žalobca žiadal určiť neprijateľnú zmluvnú podmienku, v znení : „ Platby od Klienta sa voči pohľadávky Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“, nakoľko táto zmluvná podmienka umožňuje žalovanému ako dodávateľovi započítavať platby na iný účel, akým je splatenie úveru bez ohľadu na vôľu spotrebiteľa.

2. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. V písomnom podaní zo dňa 11.6.2018 dôvodil, že neexistuje naliehavý právny záujem na určení neprijateľnej zmluvnej podmienky, pričom zároveň vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k bezdôvodnému obohateniu. Navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. K tomuto vyjadreniu žalovaného sa vyjadril písomným podaním zo dňa 16.9.2018 žalobca, ktorý uviedol, že naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona, pričom poukázal na viaceré právoplatné rozhodnutia všeobecných súdov. Vo vzťahu k námietke premlčania uviedol, že ohľadom začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby na vydanie bezdôvodného obohatenia v spotrebiteľských vzťahoch existuje rovnako bohatá judikatúra svedčiaca právnomu názoru žalobcu. Žalobkyňa sa o bezdôvodnom obohatení dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 11.9.2017.

4. Napokon sa k vyjadreniu žalobcu písomným podaním zo dňa 8.10.2018 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že subjektívna premlčacia doba je limitovaná objektívnou premlčacou dobou, ktorá už uplynula. Navrhol žalobu zamietnuť.

5. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi oboznámením obsahu celého spisu najmä žalobou, písomným vyjadreniami strán sporu, ako aj ostatného spisového materiálu.

6. Dňa 15.11.2018 vyhlásil súd prvej inštancie rozsudok pod č. k. 16 Csp 80/2018-53, ktorým uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 875,71 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 26.05.2018 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 2949446110, z 23.11.2010, v Obchodných podmienkach, v článku 5. Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie - bod 5.6., v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávky Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka, (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Posledným výrokom žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

7. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), d) a h) CSP. Poukázal na § 52 ods. 2 a § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka namietajúc premlčanie vydania bezdôvodného obohatenia. Citoval konkrétne rozhodnutia Krajských súdov Prešov, Nitra a Košice s tým, že súd prvej inštancie nesprávne skúmal plynutie subjektívnej premlčacej doby. Podľa odvolateľa subjektívnu vedomosť o skutkových vedomostiach, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie, žalobca mal v momente splatenia úveru. Uvedený záver sa opiera aj o rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/65/2011 a ďalšie rozhodnutia Krajských súdov v Banskej Bystrici, Trenčíne, Žiline a Trnave. Výklad žalobkyne by spôsobil značnú svojvôľu v uplatňovaní práva na súdoch, lebo by mu stačilo povedať, že o bezdôvodnom obohatení nevedel. Táto svojvôľa však hrubo narúša rovnováhu zmluvných strán. K objektívnej premlčacej dobe uviedol, že žalobkyňa v konaní predložila potvrdenie o splatení úveru zo dňa 25.05.2012. Žalovaný namietal vo vyjadrení k žalobe aj uplynutie objektívnej premlčacej doby, s čím sa súd prvej inštancie v rozsudku vôbec nevyšporiadal. Pokiaľ totiž objektívna premlčacia doba uplynula dňa 25.05.2015, po jej skončení nemohla začať plynúť subjektívna premlčacia doba. K uvedenému upriamil pozornosť na uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/327/2017. Súdu prvej inštancie vytýkal, že tento sa vôbec nezaoberal jeho námietkou premlčania v objektívnej premlčacej dobe, ktorú predniesol ešte vo vyjadrení k žalobe, aj v ďalšom vyjadrení zo dňa 09.10.2018. Napadnutý rozsudok tak odporuje nielen zákonným ustanoveniam, ale trpí aj vadami a súčasne nezodpovedá ani princípu spravodlivosti. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL ÚS 11/2016, ktorý skonštatoval nadmernú ochranu spotrebiteľov niektorými súdmi Slovenskej republiky. Tiež uviedol, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania, majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Namietal tiež, že rozsudok neobsahuje odôvodnenie, aké predpoklady výpočtu RPMN majú v Zmluve o úvere absentovať. Rovnako nebolo vôbec odôvodnené, prečo sa súd nezaoberal námietkou uplynutia objektívnej premlčacej doby, hoci nárok bol niekoľko rokov po podaní žaloby premlčaný a námietka bola včas podaná. Vzhľadom na uvedené navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec na nové prejednanie alebo zmeniť v plnom rozsahu, žalobu zamietnuť a zaviazat žalobcov na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

8. K odvolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací rozsudkom č. k. 19 Co 25/2019-78 zo dňa 27.8.2019 potvrdil rozsudok vo výroku II., ktorým bola určená zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. 2949446110, z 23.11.2010, v Obchodných podmienkach, v článku 5 za neprijateľnú. Zároveň v prevyšujúcej časti zrušil rozsudok a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Svoje rozhodnutie vo vzťahu k zrušujúcemu výroku odôvodnil v podstate tým, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil rozsudok vo vzťahu k námietke premlčania, čím došlo k nesprávnemu procesnému postupu súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanej uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odňala možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je nemožné zaujímať stanoviská k nedostatočne odôvodnenému rozhodnutiu. Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie opätovne vec prejednať vo vzťahu

k nároku žalobkyne, ktorým sa voči žalovanej domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 875,71 eur s príslušenstvom, a to v naznačenom smere s tým, že náležite vyhodnotí námietku premlčania vznesenú žalovaným, a to nielen vo vzťahu k subjektívnej, ale aj k objektívnej premlčacej lehote.

10. Podľa § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len Cs.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

11. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

12. Súd prvej inštancie po vrátení veci doplnil dokazovanie v zmysle usmernenia odvolacieho súdu a zistil tento skutkový stav:

13. Dňa 23.4.2015 bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 2949446110 medzi Poštovou bankou - žalovaným a žalobcom. Zmluva je formulárová. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000 eur, pričom v zmluve bola uvedená úroková sadzba 24,50 %, RPMN vo výške 29,13 %, priemerná RPMN vo výške 18,48 %, počet splátok 70, pričom výška mesačnej splátky bola určená na 60,27 eur, konečná splatnosť 12.9.2016.

14. Žalobca z tejto zmluvy uhradil žalovanému celkovo sumu 2.875,71 eur, čo medzi stranami nebolo sporné.

15. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 11.9.2017 vyplýva, že sa na združenie obrátila žalobkyňa ako spotrebiteľka a v uvedený deň bola informovaná o zmluvných podmienkach týkajúcich sa jej zmluvy so žalovaným.

16. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie takto právne posúdil:

17. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Právny vzťah medzi účastníkmi bolo potrebné posúdiť podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

20. Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci, poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

21. Podľa § 2 písm. a/ citovaného zákona spotrebiteľom podľa tohto zákona sa rozumie fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

22. Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona veriteľom sa rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 2 písm. d/ citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

25. Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., pričom medzi nimi pod písm. a) druh spotrebiteľského úveru, pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miere nákladov.

26. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

27. Súd zdôrazňuje, že údaj o RPMN (ročnej percentuálnej miere nákladov) je jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarcu v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré v zákona č. 129/2010 Z. z. sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, teda nestačí len uvedenie jeho výšky. Je nepochybné, že v predmetnej úverovej zmluve spomínaný údaj chýba, keďže nie je uvedené aké predpoklady boli použité pre výpočet RPMN a preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Už len z toho dôvodu bolo opodstatnené žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia vyhovieť. Žalobca síce odôvodňoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru aj ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, avšak súd prvej inštancie v rámci preskúmania predmetnej spotrebiteľskej zmluvy dospel k bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru z dôvodov vyššie uvedených.

28. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

29. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

30. Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

31. Žalobkyňa teda mala žalovanému zaplatiť len sumu 2.000 Eur, ktorú reálne ako úver vyčerpala a keďže mu zaplatila až 2.875,71 Eur, bolo dôvodné zaviazat' žalovaného k zaplateniu sumy 875,71 Eur predstavujúcu jeho bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia bez právneho dôvodu podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka.

32. Navyše súd prvej inštancie konštatuje, že v zmluve z 23.11.2010 je uvedená celková výška nákladov 1.794,13 eur, avšak pri počte splátok 70 x 60,27 eur mesačne to predstavuje výslednú sumu 4.218,90 eur, teda náklady predstavujú 2.218,90 eur, z čoho následne plynie aj nesprávne uvedená RPMN.

33. Je potrebné vychádzať z toho, že každá spotrebiteľská zmluva musí byť transparentná. Zmluvné podmienky musia byť formulované jasne a zrozumiteľne nielen gramaticky, ale aj z toho pohľadu, aby spotrebiteľ bol schopný na základe jasných a zrozumiteľných kritérií posúdiť hospodárske dôsledky, ktoré z roho pre neho vyplývajú (rozsudok ESD C-26/13).

34. Zásada transparentnosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok a Sadzobníka poplatkov. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť k tomu, aby nebolo

nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru a nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že ujdú jeho pozornosti. Pokiaľ tak dodávateľ urobí, takému konaniu nemožno priznať právnu ochranu (nález ÚS SR I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013).

35. Nakoľko o neprijateľnej zmluvnej podmienke už bolo právoplatne rozhodnuté, bolo potrebné následne sa v zmysle pokynu odvolacieho súdu zaoberať aj námietkou premlčania.

36. Podľa § 107 ods. 1 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

37. Podľa § 107 ods. 2 OZ najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

38. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty sa vyžaduje skutočná a nie iba predpokladaná vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bol získaný majetkový prospech, a o tom, kto ho získal. Nie je rozhodujúce, že oprávnený sa mohol o tom dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti skôr (rozsudok Najvyššieho súdu 2CZ 35/77 zo dňa 17.12.1978).

39. Pri bezdôvodnom obohatení musí súd prihliadať v zmysle citovaného § 107 ods. 1 a 2 OZ tak na uplynutie subjektívnej lehoty (dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil) ako aj objektívnej lehoty (tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, desať rokov odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo). Vo vzťahu k subjektívnej lehote žalobkyňa uviedla a prehlásením doložila, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela v septembri 2017, teda dvojročná subjektívna premlčacia lehota jej uplynie až v septembri 2019 (žaloba bola doručená súdu 25.4.2018), pričom v konaní nebolo preukázané, že by toto tvrdenie nebolo pravdivé. Pre absenciu akéhokoľvek dôkazu opaku tak súd nemohol považovať námietku premlčania z hľadiska subjektívnej premlčacej lehoty za dôvodnú. Súd tak námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil teda vo vzťahu k subjektívnej premlčacej lehote ako nedôvodnú.

40. Čo sa týka objektívnej premlčacej lehoty objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia t. j. v danom prípade od úhrady žalobcu žalovanému. Súd však zastáva názor, že v danom prípade je potrebné vychádzať z desaťročnej premlčacej lehoty. Žalovaný má totiž v predmete činnosti poskytovanie úverov a preto sa vyžaduje, aby dodržiaval príslušné právne normy vzťahujúce sa na ich poskytovanie. Žalovaný preto minimálne musel byť uzrozmeneý s tým, že pokiaľ v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, teda musel si byť vedomý toho, že ide o spotrebiteľa a nebude môcť od žalobcu žiadať úroky a iné poplatky a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozmeneý. Minimálne teda na jeho strane išlo o nepriamy úmysel získať majetkový prospech. Keďže posledné úhrady boli vykonané v roku 2012 (č. I. 13 spisu), desaťročná premlčacia lehota uplynie až v r. 2022. Právny názor o desaťročnej premlčacej lehote bol vyslovený už vo viacerých súdnych rozhodnutiach v typovo obdobných sporoch napr. rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp. zn. 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp. zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp. zn. 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp. zn. 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, alebo Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012.

41. Z prisúdenej istiny súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ.

42. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

43. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

44. V danom prípade žalobca od žalovaného požadoval úroky z omeškania až od druhého dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, t. j. od 26.5.2018. V tom čase úroky z omeškania

predstavovali 5 % p. a., preto súd priznal úroky z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

45. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a právne ustanovenia súd prvej inštancie rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

46. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobkyňa bola v konaní plne úspešná, preto má voči neúspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.